Europaparlamentet
2019-2024

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet

2022/0402(CNS)

28.9.2023

YTTRANDE

från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet

till utskottet för rättsliga frågor

Förslag till rådets förordning om behörighet, tillämplig lag, erkännande av domar samt godkännande av officiella handlingar i samband med föräldraskap och om införande av ett europeiskt intyg om föräldraskap
(COM(2022)695 final – C9-0002/2023 – 2022/0402(CNS))

Föredragande av yttrande: Robert Biedroń

PA_Legam

KORTFATTAD MOTIVERING

Kommissionen lade den 8 december 2022 fram ett förslag till rådets förordning om behörighet, tillämplig lag, erkännande av domar samt godkännande av officiella handlingar i samband med föräldraskap och om införande av ett europeiskt intyg om föräldraskap (2022/0402 (CNS)). Rådet beslutade den 9 januari 2023 att höra Europaparlamentet om detta förslag (COM (2022) 695 final).

Syftet med förslaget är att stärka skyddet av de grundläggande rättigheterna och andra rättigheter för barn i gränsöverskridande situationer, bland annat deras rätt till en identitet, till icke-diskriminering, till privat- och familjeliv, samt deras arvsrätt och underhållsrätt i en annan medlemsstat, med barnets bästa som högsta prioritet.

För att lösa problemen med erkännande av föräldraskap för alla syften och överbrygga den befintliga klyftan i unionsrätten, föreslår kommissionen att unionsbestämmelser antas om internationell behörighet för föräldraskap (som fastställer vilka domstolar i medlemsstaterna som är behöriga att handlägga föräldraskapsärenden, även i gränsöverskridande situationer) samt om tillämplig lagstiftning (som anvisar vilken nationell lag som bör vara tillämplig på föräldraskapsärenden i gränsöverskridande situationer), i syfte att underlätta erkännande i en medlemsstat av föräldraskap som fastställts i en annan medlemsstat. Kommissionen föreslår också att ett europeiskt intyg om föräldraskap ska inrättas, som barn eller deras juridiska ombud kan ansöka om och använda som bevis för föräldraskap i en annan medlemsstat.

Med tanke på ovannämnda målsättningar samt alla hinder och befintliga luckor i unionsrätten måste Europaparlamentets utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män se till att detta erkännande, liksom jämställdhet, införlivas på lämpligt sätt i den kommande förordningen.

Denna förordning bör säkerställa att barn kan åtnjuta sina rättigheter och bibehålla sin rättsliga ställning i gränsöverskridande situationer, oavsett familjesituation och utan diskriminering mot i synnerhet kvinnor och samkönade par, eller om detta skulle strida mot barnets bästa.
Att en medlemsstat inte erkänner föräldraskap som fastställts i en annan medlemsstat påverkar särskilt regnbågsfamiljer (hbtqi+-familjer) och andra typer av familjer som inte passar in i kärnfamiljsmodellen.

Det är även nödvändigt att betona att EU:s medlemsländer måste erkänna ett föräldra-barnförhållande i syfte att tillåta ett barn att utan hinder, med varje förälder, utöva rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom alla medlemsstaters territorier, vilket garanteras i artikel 21.1 fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), vars tillämpning är avgörande för att säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män.

Förteckningen i kommissionens förslag över grunder för vägran att erkänna föräldraskap är omfattande, bland annat med hänvisning till grunderna för rättsordningen (ordre public). Den ska i detta avseende tillämpas av domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna med full respekt för samt uppfyllelse och skydd av de grundläggande principer och rättigheter som erkänns i stadgan, särskilt i artikel 21 om principen om

icke-diskriminering. De behöriga myndigheterna bör därför inte få göra undantag från rättsordningen som diskriminerar kvinnor och samkönade par, och de måste alltid handla i linje med och främja barnets bästa.

För att uppnå ett jämställt Europa och undanröja strukturell ojämlikhet krävs ett starkt engagemang inte bara från EU:s institutioner, beslutsfattare och icke-statliga organisationer, utan även från medlemsstaterna.

ÄNDRINGSFÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott beakta följande ändringsförslag:

Ändringsförslag 1
Förslag till förordning
Skäl 4a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(4a) Grunderna för rättsordningen i den mening som avses i förordningen måste tolkas restriktivt i enlighet med EU-domstolens rättspraxis. I domen i mål C-490/20 upprepade EU-domstolen sin ståndpunkt att ”begreppet ’grunderna för rättsordningen (ordre public) ska tolkas restriktivt, när det används för att motivera ett undantag från en grundläggande frihet, varför dess räckvidd inte kan bestämmas ensidigt av varje medlemsstat utan kontroll från unionsinstitutionernas sida”.

Ändringsförslag 2

Förslag till förordning
Skäl 11

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(11) Barn har ett antal rättigheter på grundval av föräldraanknytningen, bland annat rätten till en identitet, ett namn, medborgarskap (när detta styrs av blodsband, sui sanguinis), rätt till omvårdnad av och rätt att umgås med sina	(11) Barn har ett antal rättigheter på grundval av föräldraanknytningen, bland annat rätten till en identitet, ett namn, medborgarskap (när detta styrs av blodsband, sui sanguinis), rätt till omvårdnad av och rätt att umgås med sina

föräldrar, underhållsrätt, arvsrätt och rätt att företrädas av sina föräldrar i rättsliga förfaranden. Om föräldraskap som har fastställts i en medlemsstat inte erkänns i en annan kan detta få allvarliga negativa konsekvenser för barnets grundläggande rättigheter och deras rättigheter enligt nationell lag. Detta kan tvinga föräldrarna att väcka talan för att få barnets föräldraskap erkänt i en annan medlemsstat. Resultaten av sådana förfaranden är dock osäkra och de är både tids- och kostnadskrävande, såväl för föräldrarna som för medlemsstaternas rättssystem. Familjer kan dessutom avskräckas från att utöva rätten till fri rörlighet av rädsla för att barnets föräldraskap inte kommer att erkännas i en annan medlemsstat vad gäller rättigheter enligt nationell lag.

föräldrar, underhållsrätt, arvsrätt och rätt att företrädas av sina föräldrar i rättsliga förfaranden. Om föräldraskap som har fastställts i en medlemsstat inte erkänns i en annan kan detta få allvarliga negativa konsekvenser för barnets grundläggande rättigheter och deras rättigheter enligt nationell lag. Detta kan tvinga föräldrarna att väcka talan för att få barnets föräldraskap erkänt i en annan medlemsstat. Resultaten av sådana förfaranden är dock osäkra och de är både tids- och kostnadskrävande, såväl för föräldrarna som för medlemsstaternas rättssystem. Familjer kan dessutom avskräckas från att utöva rätten till fri rörlighet av rädsla för att barnets föräldraskap inte kommer att erkännas i en annan medlemsstat vad gäller rättigheter enligt nationell lag. ***Att låta familjer hamna utanför samhällets grundläggande system är att diskriminera barn och deras familjer: deras rätt till säkerhet och värdighet måste upprätthållas. Att neka vissa familjer rätten att existera är att neka dem individens värdighet och strider mot våra europeiska värden och främjande av jämställdhet mellan kvinnor och män. Att en medlemsstat inte erkänner föräldraskap som fastställts i en annan medlemsstat påverkar särskilt regnbågsfamiljer (hbtqi+-familjer) och andra typer av familjer som inte passar in i kärnfamiljsmodellen. Detta gäller särskilt när det inte finns någon biologisk koppling mellan föräldrarna och barnet. Denna förordning bör säkerställa att barn kan åtnjuta sina rättigheter och bibehålla sin rättsliga ställning i gränsöverskridande situationer oavsett familjesituation och utan diskriminering.***

Ändringsförslag 3

Förslag till förordning
Skäl 14

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(14) Enligt artikel 21 i EUF-fördraget samt tillhörande sekundärlagstiftning såsom den tolkats av domstolen, kan respekten av en medlemsstats nationella identitet enligt artikel 4.2 i EUF-fördraget och en medlemsstats offentliga politik inte motivera vägran att erkänna ett föräldra-barnförhållande mellan barn och deras föräldrar av samma kön för att barnet ska kunna utöva de rättigheter som barnet har enligt unionsrätten. För att ett barn ska kunna utöva dessa rättigheter kan bevis på föräldraskap dessutom läggas fram på valfritt sätt[52]. En medlemsstat har därför inte rätt att begära att en person ska lämna in antingen det intyg som förskrivs i förslaget åtföljt av domstolsbeslut eller en officiell handling om föräldraskap eller det europeiska föräldraskapsintyg som inrättas genom denna förordning, om personen inom ramen för utövandet av rätten till fri rörlighet, åberopar de rättigheter som ett barn har enligt unionsrätten. Detta bör dock inte förhindra personen att i sådana fall välja ett även lämna in det europeiska föräldraskapsintyg som inrättas genom denna förordning. För att säkerställa att unionsmedborgarna och deras familjemedlemmar informeras om att barnens rättigheter som följer av unionsrätten inte påverkas av denna förordning, bör de formulär för intyg och det europeiska föräldraskapsintyget innehålla en förklaring som anger att det berörda intyget eller det europeiska föräldraskapsintyget inte påverkar de rättigheter som tillkommer barn enligt unionsrätten, särskilt inte barnets rätt till fri rörlighet, samt att bevis för föräldra-barnförhållande kan läggas fram på valfritt sätt för utövandet av sådana rättigheter.	(14) Enligt artikel 21 i EUF-fördraget samt tillhörande sekundärlagstiftning såsom den tolkats av domstolen, kan respekten av en medlemsstats nationella identitet enligt artikel 4.2 i EUF-fördraget och en medlemsstats offentliga politik inte motivera vägran att erkänna ett föräldra-barnförhållande mellan barn och deras föräldrar av samma kön för att barnet ska kunna utöva de rättigheter som barnet har enligt unionsrätten. ***Vägran får aldrig strida mot barnets bästa och barnets bästa måste alltid respekteras. Under inga omständigheter får barnets bästa användas som ursäkt för vägran på grund av föräldrarnas kön.*** För att ett barn ska kunna utöva dessa rättigheter kan bevis på föräldraskap dessutom läggas fram på valfritt sätt[52]. En medlemsstat har därför inte rätt att begära att en person ska lämna in antingen det intyg som förskrivs i förslaget åtföljt av domstolsbeslut eller en officiell handling om föräldraskap eller det europeiska föräldraskapsintyg som inrättas genom denna förordning, om personen inom ramen för utövandet av rätten till fri rörlighet, åberopar de rättigheter som ett barn har enligt unionsrätten. Detta bör dock inte förhindra personen att i sådana fall välja ett även lämna in det europeiska föräldraskapsintyg som inrättas genom denna förordning. För att säkerställa att unionsmedborgarna och deras familjemedlemmar informeras om att barnens rättigheter som följer av unionsrätten inte påverkas av denna förordning, bör de formulär för intyg och det europeiska föräldraskapsintyget innehålla en förklaring som anger att det berörda intyget eller det europeiska föräldraskapsintyget inte påverkar de rättigheter som tillkommer barn enligt unionsrätten, särskilt inte barnets rätt till fri rörlighet, samt att bevis för föräldra-barnförhållande kan läggas fram på valfritt sätt för utövandet av sådana rättigheter.

[52] Domstolens domar av den 25 juli 2002, C-459/99, MRAX, ECLI:EU:C:2002:461, punkterna 61 och 62, och av den 17 februari 2005, C-215/03, Oulane, ECLI:EU:C:2005:95, punkterna 23–26.

[52] Domstolens domar av den 25 juli 2002, C-459/99, MRAX, ECLI:EU:C:2002:461, punkterna 61 och 62, och av den 17 februari 2005, C-215/03, Oulane, ECLI:EU:C:2005:95, punkterna 23–26.

Ändringsförslag 4

Förslag till förordning
Skäl 36

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(36) För att underlätta erkännande av domstolsbeslut och officiella handlingar om föräldraskap bör enhetliga behörighetsbestämmelser om fastställande av föräldraskap med gränsöverskridande inslag slås fast i denna förordning. Förordningen bör också klargöra att barn under 18 år ska ha rätt att ge uttryck för sina åsikter i förfaranden som de är föremål för.	(36) För att underlätta erkännande av domstolsbeslut och officiella handlingar om föräldraskap bör enhetliga behörighetsbestämmelser om fastställande av föräldraskap med gränsöverskridande inslag slås fast i denna förordning. Förordningen bör också klargöra att barn under 18 år ska ha rätt att ge uttryck för sina åsikter i förfaranden som de är föremål för***, i enlighet med artikel 12 i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.***

Ändringsförslag 5

Förslag till förordning
Skäl 42

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(42) Om behörighet inte kan fastställas på grundval av de allmänna alternativa behörighetsgrunderna bör domstolarna i den medlemsstat där barnet vistas vara behöriga. Vistelseregeln bör särskilt göra det möjligt för domstolarna i en medlemsstat att utöva behörighet med avseende på barn till tredjelandsmedborgare, inbegripet personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd, exempelvis flyktingbarn eller barn som fördrivits	(42) Om behörighet inte kan fastställas på grundval av de allmänna alternativa behörighetsgrunderna bör domstolarna i den medlemsstat där barnet vistas vara behöriga. Vistelseregeln bör särskilt göra det möjligt för domstolarna i en medlemsstat att utöva behörighet med avseende på barn till tredjelandsmedborgare, inbegripet personer som ansöker om eller åtnjuter internationellt skydd, exempelvis flyktingbarn eller barn som fördrivits

internationellt på grund av oroligheter i deras land.	internationellt ***och barn som fallit offer för människohandel*** på grund av oroligheter i deras land.

Ändringsförslag 6

Förslag till förordning
Skäl 49

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(49) Vid förfaranden om fastställande av föräldraskap enligt denna förordning bör***, som grundprincip,*** barn under 18 år som är föremål för dessa förfaranden och som är i stånd att bilda egna åsikter, i enlighet med domstolens rättspraxis ges en verklig och faktisk möjlighet att uttrycka dessa, och vid bedömningen av barnets bästa bör dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt. Denna förordning bör dock låta frågan om vem som ska höra barnet och hur barnet ska höras fastställas genom medlemsstaternas nationella lagar och förfaranden. Hörandet är en rättighet för barnet, men det bör inte utgöra en absolut skyldighet. Det bör dock bedömas med hänsyn till barnets bästa.	(49) ***I enlighet med artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter och artikel 24.1 i stadgan har alla barn rätt att uttrycka sina åsikter, känslor och önskemål i alla frågor som berör dem och att få sina åsikter hörda och tagna på allvar.*** Vid förfaranden om fastställande av föräldraskap ***som sådana och som grundprincip*** enligt denna förordning bör ***därför*** barn under 18 år som är föremål för dessa förfaranden och som är i stånd att bilda egna åsikter, i enlighet med domstolens rättspraxis***,*** ges en verklig och faktisk möjlighet att uttrycka dessa, och vid bedömningen av barnets bästa bör dessa åsikter beaktas på vederbörligt sätt. Denna förordning bör dock låta frågan om vem som ska höra barnet och hur barnet ska höras fastställas genom medlemsstaternas nationella lagar och förfaranden. Hörandet är en rättighet för barnet, men det bör inte utgöra en absolut skyldighet. Det bör dock bedömas med hänsyn till barnets bästa.

Ändringsförslag 7

Förslag till förordning
Skäl 56

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(56) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna och andra behöriga myndigheter som handlägger föräldraskapsfrågor i medlemsstaterna ha	(56) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna och andra behöriga myndigheter som handlägger föräldraskapsfrågor i medlemsstaterna ha

rätt att i undantagsfall inte beakta vissa bestämmelser i utländsk lag om tillämpning av sådana bestämmelser i ett visst mål vore uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen (ordre public) i den berörda medlemsstaten. Domstolar eller andra behöriga myndigheter bör dock inte få åberopa detta undantag för att åsidosätta en annan stats lagstiftning om detta skulle strida mot stadgan, i synnerhet artikel 21, som förbjuder all diskriminering.	rätt att i undantagsfall inte beakta vissa bestämmelser i utländsk lag om tillämpning av sådana bestämmelser i ett visst mål vore uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen (ordre public) i den berörda medlemsstaten. Domstolar eller andra behöriga myndigheter bör dock inte få åberopa detta undantag för att åsidosätta en annan stats lagstiftning om detta skulle strida mot stadgan, i synnerhet artikel 21, som förbjuder all diskriminering***, eller om detta skulle strida mot barnets bästa***. ***EU:s medlemsstater måste erkänna ett föräldra-barnförhållande i syfte att tillåta ett barn att utan hinder, med varje förälder, utöva rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom alla medlemsstaters territorier, vilket garanteras i artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och vars tillämpning är avgörande för att säkerställa jämställdhet mellan kvinnor och män. Behöriga myndigheter bör i synnerhet inte kunna göra undantag från rättsordningen som diskriminerar kvinnor och samkönade par.***

Ändringsförslag 8

Förslag till förordning
Skäl 60a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(60a) För att förhindra splittring mellan rättssystem för gränsöverskridande familjer bör kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, utarbeta ett förslag till ett internationellt avtal som bygger på reglerna och principerna i denna förordning och som medlemsstaten kan använda för att inleda bilaterala förbindelser med tredjeländer där ömsesidigt erkännande av föräldraskap tillämpas.

Ändringsförslag 9

Förslag till förordning
Skäl 75

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(75) Hänsyn till allmänintresset bör tillåta domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna att i undantagsfall vägra att erkänna, eller i förekommande fall, vägra att godkänna ett domstolsbeslut eller en officiell handling om fastställande av föräldraskap från en annan medlemsstat när tillämpning av sådana bestämmelser i ett visst mål vore uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen (ordre public) i den berörda medlemsstaten. Domstolar eller andra behöriga myndigheter bör dock inte kunna vägra att erkänna, eller i förekommande fall, vägra att godkänna ett domstolsbeslut eller en officiell handling som har utfärdats i en annan medlemsstat om detta skulle strida mot stadgan, särskilt artikel 21, som förbjuder diskriminering.	(75) Hänsyn till allmänintresset bör tillåta domstolar eller andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna att i undantagsfall vägra att erkänna, eller i förekommande fall, vägra att godkänna ett domstolsbeslut eller en officiell handling om fastställande av föräldraskap från en annan medlemsstat när tillämpning av sådana bestämmelser i ett visst mål vore uppenbart oförenligt med grunderna för rättsordningen (ordre public) i den berörda medlemsstaten. Domstolar eller andra behöriga myndigheter bör dock inte kunna vägra att erkänna, eller i förekommande fall, vägra att godkänna ett domstolsbeslut eller en officiell handling som har utfärdats i en annan medlemsstat om detta skulle strida mot stadgan, särskilt artikel 21, som förbjuder diskriminering ***mot i synnerhet kvinnor och samkönade par, eller om detta skulle strida mot barnets bästa***.

Ändringsförslag 10

Förslag till förordning
Skäl 99a (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(99a) Bristen på erkännande av föräldrar kan leda till skadliga konsekvenser för barn inom familjer i all sin mångfald, som att de berövas rättmätiga arv eller rätten att få någon av sina föräldrar som juridiskt ombud i frågor som rör medicinsk behandling, barnomsorg och utbildning.

Ändringsförslag 11

Förslag till förordning
Skäl 99b (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(99b) Vissa typer av familjer stöter ofta på problem när det gäller att fastställa släktskapsförhållanden genom domstolssystem och de juridiska kostnader som en sådan process medför. Rättssäkra erkännanden kommer att minska allvarliga problem och problem som vissa familjer stöter på när de reser eller flyttar i EU.

Ändringsförslag 12

Förslag till förordning
Artikel 1 – stycke 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
I denna förordning fastställs gemensamma bestämmelser för behörighet och tillämplig lag vad gäller fastställande av föräldraskap i en medlemsstat i gränsöverskridande situationer samt gemensamma bestämmelser för erkännande, eller i förekommande fall, godkännande i en medlemsstat av utfärdade domstolsbeslut om föräldraskap samt officiella handlingar om föräldraskap som upprättats eller registrerats i en annan medlemsstat. Genom denna förordning inrättas också ett europeiskt intyg om föräldraskap.	I denna förordning fastställs gemensamma bestämmelser för behörighet och tillämplig lag vad gäller fastställande av föräldraskap i en medlemsstat i gränsöverskridande situationer samt gemensamma bestämmelser för erkännande, eller i förekommande fall, godkännande i en medlemsstat av utfärdade domstolsbeslut om föräldraskap samt officiella handlingar om föräldraskap som upprättats eller registrerats i en annan medlemsstat. Genom denna förordning inrättas också ett europeiskt intyg om föräldraskap. ***Dessa regler ska tillämpas utan att det påverkar arten eller typen av familj eller adoption, som fastställts i en medlemsstat, av en eller båda föräldrarna.***

Ändringsförslag 13

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
1. föräldraskap: ett ***föräldra-barnförhållande*** som har fastställts enligt lag; detta omfattar den rättsliga ställningen att vara barn till en viss förälder eller föräldrar,	1. föräldraskap: ett ***barn-föräldraförhållande*** som har fastställts enligt lag; detta omfattar den rättsliga ställningen att vara barn till en viss förälder eller föräldrar, *(Ändringen av ”föräldra-barnförhållande” till ”barn-föräldraförhållande” gäller i hela texten. Om den antas måste motsvarande ändringar göras i hela texten.)*

Motivering

Förordningen syftar till att skydda barnets rättigheter till följd av att barnet har en förälder och att föräldraskapet har fastställts enligt lag. Ändringen syftar till att återspegla denna hållning där barnet står i fokus.

Ändringsförslag 14

Förslag till förordning
Artikel 17 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	2a. Dessa regler ska tillämpas utan att det påverkar arten eller typen av familj eller adoption, fastställd i en medlemsstat, av en eller båda föräldrarna.

Ändringsförslag 15

Förslag till förordning
Artikel 22 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Punkt 1 ska tillämpas av domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna ***i överensstämmelse*** med de grundläggande principer och rättigheter som fastställs i stadgan, särskilt i artikel 21 om rätten till icke-diskriminering.	2. Punkt 1 ska tillämpas av ***oberoende*** domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna med ***full respekt för samt uppfyllelse och skydd av*** de grundläggande principer och rättigheter som fastställs i stadgan, särskilt i artikel 21 om rätten till icke-diskriminering***, och får under inga omständigheter användas som***

	en ursäkt för diskriminering på grund av föräldrarnas kön. Vägran får aldrig strida mot barnets bästa och barnets bästa måste alltid respekteras.

Ändringsförslag 16

Förslag till förordning
Artikel 31 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där erkännande begärs, med hänsyn tagen till barnets bästa,	(a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där erkännande begärs, ***alltid*** med hänsyn tagen till barnets bästa ***och skydd***,

Ändringsförslag 17

Förslag till förordning
Artikel 39 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där erkännande begärs, med hänsyn tagen till barnets bästa**,**	(a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där erkännande begärs, ***alltid*** med hänsyn tagen till barnets bästa ***och skydd***, ***under inga omständigheter får barnets bästa användas som ursäkt för vägran på grund av föräldrarnas kön,***

Ändringsförslag 18

Förslag till förordning
Artikel 45 – punkt 2

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
2. Den rättsordning (ordre public) som avses i punkt 1 ska tillämpas av domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna ***i överensstämmelse med*** de grundläggande principer och rättigheter	2. Den rättsordning (ordre public) som avses i punkt 1 ska tillämpas av domstolar och andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna ***med full respekt för samt uppfyllelse och skydd av*** de grundläggande

som erkänns i stadgan, särskilt i artikel 21 om principen om icke-diskriminering.	principer och rättigheter som erkänns i stadgan, särskilt i artikel 21 om principen om icke-diskriminering***, och ska därför respektera kvinnors och samkönade pars rättigheter***. ***Den måste alltid vara i linje med och främja barnets bästa.***

Ändringsförslag 19

Förslag till förordning
Artikel 49 – punkt 3 – led ha (nytt)

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
	(ha) Intyget ska finnas tillgängligt på alla officiella EU-språk och i punktskrift samt vara könsinkluderande.

Ändringsförslag 20

Förslag till förordning
Artikel 70 – punkt 1

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
1. Senast den [***5*** år efter det datum då denna förordning börjar tillämpas] ska kommissionen med stöd av information från medlemsstaterna för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning, inklusive en utvärdering av eventuella praktiska problem som har uppstått. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.	1. Senast den [***3*** år efter det datum då denna förordning börjar tillämpas] ska kommissionen med stöd av information från medlemsstaterna för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av denna förordning, inklusive en utvärdering av eventuella praktiska problem som har uppstått. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Ändringsförslag 21

Förslag till förordning
Artikel 70 – punkt 2 – led a

Kommissionens förslag	*Ändringsförslag*
(a) antalet ansökningar om vägran att erkänna ett domstolsbeslut eller en officiell	(a) antalet ansökningar om vägran att erkänna ett domstolsbeslut eller en officiell

handling om fastställande av föräldraskap med bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten enligt artikel 32, och antalet ärenden där vägran av erkännande beviljades.	handling om fastställande av föräldraskap med bindande rättsverkan i ursprungsmedlemsstaten enligt artikel 32, och antalet ärenden där vägran av erkännande beviljades***, samt på vilka grunder en ansökan om vägran av erkännande beviljades, enligt bestämmelserna i artikel 31 i denna förordning***,

ÄRENDETS GÅNG I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Titel	Behörighet, tillämplig lag, erkännande av domar samt godkännande av officiella handlingar i samband med föräldraskap och om införande av ett europeiskt intyg om föräldraskap
Referensnummer	COM(2022)0695 – C9-0002/2023 – 2022/0402(CNS)
Ansvarigt utskott Tillkännagivande i kammaren	JURI 16.1.2023
Yttrande från Tillkännagivande i kammaren	FEMM 16.1.2023
Föredragande av yttrande Utnämning	Robert Biedroń 19.9.2023
Tidigare föredragande av yttrande	Margarita de la Pisa Carrión
Behandling i utskott	26.6.2023 19.7.2023
Antagande	19.9.2023
Slutomröstning: resultat	+: 26 –: 6 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Isabella Adinolfi, Christine Anderson, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Maria da Graça Carvalho, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Rosa Estaràs Ferragut, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Karen Melchior, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Pina Picierno, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Maria Veronica Rossi, Christine Schneider, Sylwia Spurek
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Abir Al-Sahlani, Silvia Modig, Eleni Stavrou, Hilde Vautmans
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Laura Ballarín Cereza, Martin Hojsík

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

26	+
PPE	Isabella Adinolfi, Maria da Graça Carvalho, Rosa Estaràs Ferragut, Arba Kokalari, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Christine Schneider, Eleni Stavrou
Renew	Abir Al-Sahlani, Martin Hojsík, Karen Melchior, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans
S&D	Laura Ballarín Cereza, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Lina Gálvez Muñoz, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Pina Picierno, Evelyn Regner
The Left	Silvia Modig, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek

6	-
ECR	Johan Nissinen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Christine Anderson, Annika Bruna, Maria Veronica Rossi
NI	Lívia Járóka

0	0

Teckenförklaring:
+ : Ja-röster
- : Nej-röster
0 : Nedlagda röster